

EKSAMENSOPPGAVE

JUS2211- Forvaltningsrett Vår 2012

Dato: 31. mai 2012

Tid: Kl. 10:00 – 16:00

Praktikum

Frysilfjell Alpinsenter er godt utbygd på alle kanter, og har i løpet av de siste tiårene vokst til å bli et av landets mest attraktive skisteder. Alpinsenteret har over tid fått bygget til flere såkalte tilbringerheiser, som transporterer hyttefolket opp til skianlegget. Dette har gjort at også hytteområdet Gammelgrend er blitt en integrert del av skisenteret.

Marte Kirkerud har nylig arvet familiens fjellstue Sol-sæter i Gammelgrend. Solsæter har vært drevet av Kirkerudslekten i tre generasjoner. Marte var i tvil om hun skulle fortsette driften. Hun hadde vurdert å flytte til byen, men valgte å bli etter å ha truffet Peder Ås, som bodde i bygda. De bodde ikke sammen, men så hverandre jevnlig, slik kjærester gjør.

Da Marte besluttet å forbli i Frysil, ble Kirkerud-tradisjonens drift av Solsæter ført videre. Marte var eier og daglig leder av fjellstuen, og ble i driften av denne hjulpet av kjæresten Peder. De siste årene før Marte overtok stedet etter sine foreldre, hadde det vært en nedgang i antall besøkende. For å gjøre Solsæter mer attraktiv, ønsket Marte å bygge en romslig uteterrasse. Her skulle det være moderne varmelamper og «after ski» med levende musikk. Hun fikk tillatelse av kommunens plan- og bygningsetat til å bygge terrassen. Marte mente at det ikke lengre holdt å kunne tilby kakao og brus, og søkte derfor også om skjenkebevilling for Nye Solsæter.

Søknaden om skjenkebevilling ble forberedt av Peder Ås, som også arbeidet som saksbehandler i kommunen. Saken ble deretter på vanlig måte forelagt for blant annet hovedutvalget for helsevern og sosial omsorg. Hovedutvalget gikk inn for søknaden. Saken ble videre behandlet i formannskapet. Flertallet gikk med knapp margin inn for å innvilge søknaden. Under dette møtet deltok formannsapsmedlem Preben Lauritsen. Da Marte Kirkerud ble klar over det, protesterte hun på at han kunne delta i saken. Marte viste til at Lauritsen hadde uttrykt misnøye med planene for Nye Solsæter, blant annet gjennom debattinnlegg på internett. Lauritsen hadde skrevet på nettet at han fryktet at «after ski»-konseptet ville medføre støy og annen sjenanse for Gammelgrend generelt og for de omkringliggende eiendommene spesielt. Marte Kirkerud viste dessuten til at sommeren 2011 hadde Lauritsen kjøpt en tomt i Gammelgrend. Her skulle han bygge en fritidshytte til seg og sine barn. Eiendommen grenset til fjellstuen. Videre viste Marte til at Lauritsen hadde deltatt aktivt i debatten på møtet, uten at habilitetsspørsmål ble tatt opp.

I kommunestyremøte, der saken ble avgjort 1. oktober 2011, deltok Lauritsen i egenskap av kommunestyrerepresentant i så vel debatt som avstemming. Mindretallet gikk inn for skjenkebevilling med skjenketid frem til klokken 01.00 (slik som for de andre stedene i Frysil). Flertallet var mer restriktivt og gikk inn for at det overhodet ikke skulle innvilges skjenkebevilling etter alkoholloven 2. juni 1989 nr. 27. Forslaget om å nekte skjenkebevilling ble vedtatt med 15 mot 9 stemmer. Under kommunestyremøtet ble kommunestyret kjent med Lauritsens engasjement og utbyggingsplaner uten at det avstedkom noen debatt.

1) Drøft og avgjør om skjenkebevillingsvedtaket må oppheves som ugyldig på grunn av inhabilitet hos så vel Peder Ås som Preben Lauritsen.

Peder sluttet i kommunen og ble fra 1. mars 2012 ansatt i Nye Soltæter. Her arbeidet han i 80 prosent stilling, fordi han kun ville jobbe deltid. Fra mars ble virksomheten etablert som et enkeltpersonsforetak. Marte var fortsatt eier og daglig leder, mens Peder sto for mye av arbeidet med driften av uteterrassen. Det meste av Peders arbeid var i forkant av og i helgene, og etter arbeidslistene hadde han fri hver mandag, tirsdag og onsdag. I deltidsstillingen hadde Peder en årslønn på 320 000 kroner.

Under vårmeltingen i midten av mars skulle Peder måke taket og fjerne istapper på fjellstuen. Til dette arbeidet trengte han diverse utstyr fra jernvareforretningen i bygda. På vei tilbake fra handelen ble Peder påkjørt bakfra. Ulykken skjedde ved avkjøringen til Nye Solsæter. Peder hadde glemt å bruke blinklys, og sjåføren av bilen bak oppdaget for sent at Peder hadde saknet farten. Peder ble påført en lettere nakkeslengskade (uten objektive funn på røntgen) og et brudd i ryggen. Han forsøkte å trosse smertene ved å fortsette arbeidet på fjellstuen, men merket raskt at kroppen trengte restitusjonstid. Fra 4. april ble han 100 prosent sykmeldt i to måneder, og krevde sykepenger av Nye Solsæter for hele dette tidsrommet.

Marte som arbeidsgiver motsatte seg kravet, og traff vedtak om avslag på sykepenger. Hun hevdet at Peder måtte henvende seg til NAV (Arbeids- og velferdsforvaltningen) eller bilansvarsselskapet. For det tilfellet at Marte måtte dekke deler av inntektstapet, kunne det i hvert fall ikke gjelde hele perioden. Hun viste blant annet til at det måtte gjelde en karenstid. Da skaden skjedde hadde han ikke opptjent mer enn 40 000 kroner gjennom arbeidet på fjellstuen. Peder hadde også 25 000 kroner i oppsparte midler, samt en aksjepost i Norsk Snøkanon på 5 000 kroner. Peder anførte at Marte ikke kunne bestemme slik over han ved å treffe vedtak. (Grunnbeløpet utgjør 79 216 kroner.)

2)

a) Drøft og avgjør om Peder Ås har rett til sykepenger.

b) Forutsatt at Peder har rett til sykepenger, kan han da kreve dette fra Nye Solsæter, og i så fall for hvilken periode?

c) Ta standpunkt til hvem som er forvaltningsrettslig ankeinstans.

Peder ble generelt rådet av legen til å være i moderat aktivitet, men måtte ikke utsette seg for særskilte belastninger. Det var på det rene at arbeidet på fjellstuen var uforenlig med en rask og god restitusjon. Den medisinske tilstanden hindret imidlertid ikke mindre fysisk anstrengende arbeid. NAV tilbød Peder et vikariat som kontormedarbeider i kommunen. Her kunne han arbeide i halv stilling, og ved det opprettholde tilnærmet samme lønn som før ulykken. Denne typen innearbeid likte Peder dårlig, og han motsatte seg derfor å ta i mot tilbudet. Han anså seg som en fjellets mann, og fortsatte sitt ulønnede arbeid i skiskolen, hvor han hadde arbeidet tidligere. Under en time med skiinstruksjon falt Peder i et heng, og slo opp ryggskaden. Han ble nå 100 prosent arbeidsufør i ytterligere tre måneder.

NAV nektet å imøtekomme Peders krav på sykepenger. Saksbehandler Fjell viste blant annet til at Peder selv måtte ta konsekvensene av sitt valg om å takke nei til tilbudet som kontormedarbeider. Fjell hevdet dessuten at Peders ryggskade var selvforskyldt, og at han ikke kunne kreve sykepenger når han hadde vært så uforsiktig med egen helse.

3)

- a) Drøft og avgjør om Peder fortsatt har rett til sykepenger. Utmålingsspørsmål skal ikke behandles.
- b) Forutsatt at Peder har krav på sykepenger, må retten til denne ytelsen bortfalle helt eller delvis på grunn av Peders medvirkning?

Etter flere samtaler med det lokale NAV-kontoret fikk Peder innvilget sykepenger, som etter en tid ble avløst av arbeidsavklaringspenger etter folketrygdloven (ftrl.) kapittel 11. Peder Ås oppfylte alle materielle vilkår for rett til ytelsen, men det oppsto en diskusjon om meldeplikten etter ftrl. § 11-7. Det lokale NAV-kontoret bestemte at Peder måtte sende inn et meldekort to ganger ukentlig med angivelse av arbeid og oppfølging av NAVs aktivitetsplan for ham. I tillegg ble han pålagt å ta telefonisk kontakt med kontoret i Frysil en gang i uken for å redegjøre for sin helsetilstand, samt hvor han geografisk hadde befunnet seg siden sist, og hvem han hadde vært sammen med.

Peder hevdet at NAV ikke hadde adgang til å stille slike betingelser. Han mente tiltakene urettmessig avgrenset hans rett til personvern og muligheter for livsmanøvrering, som han kalte det.

- 4) Drøft og avgjør om NAV har rett til å pålegge Peder den beskrevne melde- og oppmøteplikten.

Oslo, 30.05.2012

Erik Boe
Faglig eksamensleder

